

Героиня.

Раз казъ отъ Корделия

Пиерина бѣше дъщеря на единъ желѣзопжтенъ служащъ, който живѣше въ кантона № 6, близо до едно малко селце при Сенъ-Готардската желѣзница. Отъ най-раннитѣ си дни, когато токущо бѣ провѣрвѣла и заговорила, Пиерина е запазила въ паметъта си интересенъ споменъ. Въ опрѣдѣлени часове нейниятъ баща излизаше изъ кантона съ затворенъ фенеръ въ ржка и слѣдъ нѣколко минути слушаше единъ шумъ, приличенъ на земетръсъ, и малката имъ кжщурка се разклащаше. Послѣ шумътъ постепенно отслабваше и накрай съвършено се изгубваше. Пиерина не знаеше, що означаваше това нѣщо, но когато баща ѝ излизаше, тя внимателно се вслушваше, очаквайки голѣмия шумъ.

Една вечеръ, когато баща ѝ отсѣтствуваше, майка ѝ съ безпокойство запали фенеря, взе Пиерина на ржцѣ и излѣзе къмъ желѣзния пжтъ. Пиерина никога не забравяше това, което бѣ изпитала тогава. Отдалечъ се показва една тъмна грамада — огромна, дълга — съ двѣ голѣми червени огнени очи, която пухтѣше, хвѣрляше огнени блѣсъци и, като нѣкое фантастично чудовище, стремително лѣтѣше къмъ тѣхъ, сѣкашъ съ желание да ги глѣтне. Пиерина се сгуши въ майка си, затвори очи и започна да крѣщи. Майка ѝ се не помръдна: тя твърдо стоеше на поста си, докато чудовището замина.